

Joachim Heinrich Sibrand

**Rector Vniversitatis Rostochiensis, Ioachim. Henricvs Sibrand/ I. V. D. & Institut.
Profess. Publ. Ordinar. ... De pace singulari plane & incomparabili, Quam
Servator Noster per natiuitatem suam nobis conciliauit, Quaedam pie meditanda
proponit**

Rostochi[i]: Typis Joh. Weplingi[i], [1713]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1776182715>

Druck Freier Zugang

Programmata omnia festiualia ab a^o 1711 - 1720.

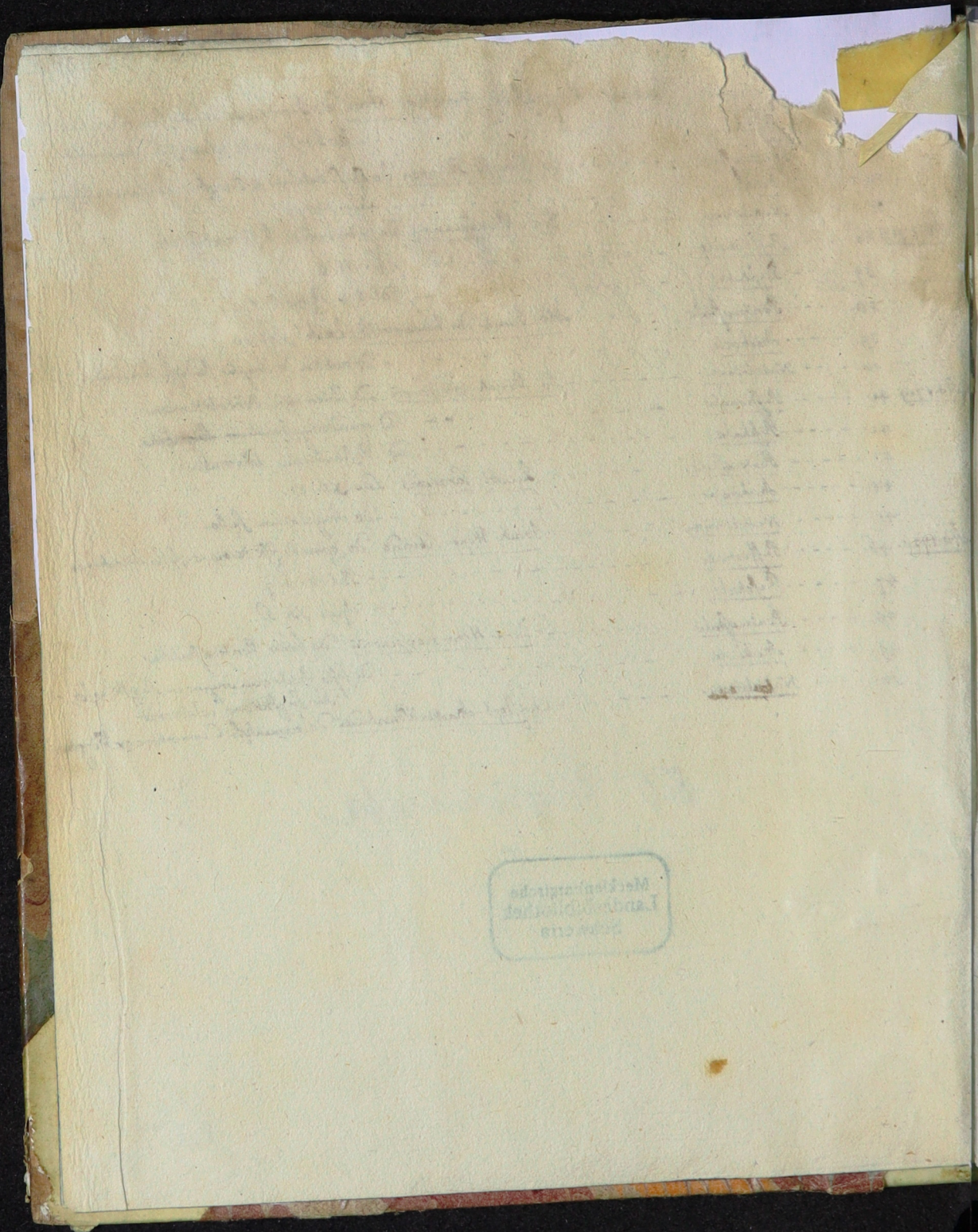
<u>A^o 1711.</u>	1.	Progr. <u>Passionale</u>	Rectoris Magnif. <u>Matthiae Stein</u>	ad Phil. II. 6. 7. 8.
	2.	<u>Paschale</u>		ad Phil. II. 9. 10. 11.
	3.	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. Ern. Schapen</u>	1. Jo. II. 20. 27. De uocatione
	4.	<u>Michaelis</u>	<u>Jo.</u>	De angelis t ^q medicis.
	5.	<u>Natalitium</u>	<u>Joach. Henr. Librand</u>	De unione prolum, adoptione.
<u>A^o 1712.</u>	6.	<u>Passionale</u>		Da C. t ^q expressissimè in crimi- nalibus salua iustitia admissa.
	7.	<u>Paschale</u>		De solutione debiti per christum.
	8.	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. Fecht</u>	De Pentecost. Paup. Pentec. legeli opposita.
	9.	<u>Michaelis</u>		De Angelis bonis et malis.
	10.	<u>Natalitium</u>	<u>Jo. Nic. Christopie</u>	1. Cor. II. 12.
<u>A^o 1713.</u>	11.	<u>Passionale</u>		Gal. VI. 14.
	12.	<u>Paschale</u>		1. Cor. XV. 20.
	13.	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. de Klein</u>	Rom. VIII. v. 14. 15. 16.
	14.	<u>Michaelis</u>		Phil. XXIV. 8.
	15.	<u>Natalitium</u>	<u>Joach. Henr. Librand</u>	De pace q ^u Christum conciliata.
<u>A^o 1714.</u>	16.	<u>Passionale</u>		De captivis at redemptis ab hostibus.
	17.	<u>Paschale</u>		De captivis et postliminis reuocatis.
	18.	<u>Pentecostale</u>	<u>Caroli Andrie</u>	De sp. S. preciosissimo decore, Apoc. XII. 10. 11. 12.
	19.	<u>Michaelis</u>		
	20.	<u>Natalitium</u>	<u>Wib. Dau. Habermann</u>	Ad natalem Servatoris nostri.
<u>A^o 1715.</u>	21.	<u>Passionale</u>		De passione C. con vitae s ^u orum speculo.
	22.	<u>Paschale</u>	<u>Jac. Burgmann</u>	ad Rom. VI. 4.
	23.	<u>Pentecostale</u>	<u>Joach. Alb. de Krackewitz</u>	De sp. S. in templis Christ. p ^{re} sentia.
	24.	<u>Michaelis</u>		q ^u Superstitionum Angelor ^u cultum.
	25.	<u>Natalitium</u>	<u>Petri Becker</u>	De stella natalitia t ^q Mercurio soli proximo.
<u>A^o 1716.</u>	26.	<u>Passionale</u>		De amore puro C. p ^{re} sentis t ^q pietatis incitamento.
	27.	<u>Paschale</u>		De mortuor ^u resurrect. t ^q miraculo g ^{ra} tiæ leges.
	28.	<u>Pentecostale</u>	<u>Joach. Alb. de Krackewitz</u>	De glorificatione filii Dei ad sp. S. p ^{re} sentia.
	29.	<u>Michaelis</u>		Gen. XXXII. 2. 3.
	30.	<u>Natalitium</u>	<u>Matthiae Stein</u>	De Iesu natalitico vere admirabili.

	<u>Passionale</u>	Rectoris Magnifici <u>Matthiae Stein</u> de Imminente morte sua admirabili
	<u>Paschale</u>	de I. resurgente exsurg. sua admirabili
33	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. Consti. Schepen</u> de Sp. S. iubilati N. T. mystici collatione et designatione
34	<u>Michaelis</u>	Luc. XV. 10.
35	<u>Natalitium</u>	<u>Jac. Burmanni</u> de admirandi I. C. natalitate
40. 1718 36	<u>Passionale</u>	1 Cor. II. 8.
37	<u>Paschale</u>	Col. I. 8. Apoc. I. 5.
38	<u>Pentecostale</u>	<u>Abb. Joach. De Kneenitz</u> Luc. XII. 10.
39	<u>Michaelis</u>	de notitia de Angelis studiose servanda.
40	<u>Natalitium</u>	<u>Jo. Joach. Wödenen</u> ad Solemnia Natalitiorum.
40. 1719 41	<u>Passionale</u>	ad quadragesimatum Septuagesimae.
42	<u>Paschale</u>	ad Paschaliolum Solemnia.
43	<u>Pentecostale</u>	<u>Jacobi Carmon</u> Luc. XI. 13.
44	<u>Michaelis</u>	de Angelorum festo.
45	<u>Natalitium</u>	<u>Joach. Henr. Schmidt</u> de Episcopo filii Nativit. c. filii Rhodinae
40. 1720 46	<u>Passionale</u>	Phil. II. 6. 7.
47	<u>Paschale</u>	Apoc. XX. 6.
48	<u>Pentecostale</u>	<u>Don. Henr. Koepenick</u> de festo Pentecostalibus.
49	<u>Michaelis</u>	de festo Mich. qua originem Sapphicofo,
50	<u>Natalitium</u>	huc Sapphicofo celebrando.
		<u>Christoph. Martin Burchard</u> de miraculosa Conceptione ex Virgine.

50 Programmate

Mecklenburgische
Landesbibliothek
Schwerin

Ko

RECTOR
VNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,
IOACHIM. HEN-
RICVS Sibrand/

I. V. D. & Institut. Profess. Publ. Ordinarij

Ciuiibus Academiae omnibus & singulis,

De pace singulari plane & in-
comparabili,

Quam

SERVATOR

Noster per natiuitatem suam
nobis conciliauit,

Quaedam pie meditanda proponit.

Rostochii, Typis JOH. WEPPLINGII, SERENSIS. PRINC.
& Acad. Typogr.

1713

Npax terrena bello sit

praeferenda, an vero bellum paci :
 An dulcius , magisq; acceptum pacis, quam
 belli nomen , haud eadem omnium homi-
 num est sententia : Sed aequè hoc contro-
 uersum , ac illa Ictorum quaestio , an mili-
 tia togata sit praeferenda sagatae, an vero
 sagata togatae ? Quae quidem communiter, an & vtiliter, alii iudicent ,
 moueri solet, non tamen certo decidi potest, cum in ipsis principiis haud
 conueniant homines. Nec enim omnes sunt *pagani*, nec omnes *milites*.
Allorum Symbolum, nulla salus bello : *Horum*, omnis salus bello. *Illi* in-
 gemiscunt, pacem te poscimus omnes : *Hi* contradictoriam opponunt,
 bellum te poscimus omnes. Pro militia quidem togata, huiusque prae-
 ferentia , elegantia sunt verba acutissimi Hispani *Antonii de Gueuara*,
 in prooemio generali ad Carolum V. Imperatorem in horologio suo
 Principum, circa n. 31. *Si perpendatur*, inquit, *quantum inter se*
differant, *calamum atramento madefacere*, & *hastam sanguine tingere*,
stipatum Libris, & *accinctum armis esse*, *quomodo viuendum sit singulis*,
discere, & *occidendi proximi gratia insidias in bello instruere* : *Nemo*
est tam peruerso iudicio, qui non exercitia potius scientiae, quam furo-
 rem bellicum laudet. *Nam qui artem discit militarem*, nil aliud quam
quomodo occidendi alii sint discit : *Qui vero artes discit*, nil aliud quam
quomodo & sibi & aliis viuendum sit, discit. H. J. Quibus tamen haud
 subscribent, nec calculum adicient, qui armis assueti, & militiae ad-
 dicti. Tam diuersa hominum sunt ingenia in illis, quae ad praesen-
 tem spectant vitam, in tantum animi mortalium & iudicia inter se
 differunt, vt vnus gaudium alterius sit dolor, tristitia ac moeror : vnus
 votum, alterius detestatio : vnus summum bonum alterius sum-
 mum malum, & vice versa. Idem, quod dolendum, in spirituali-
 bus est status, etiam inter ipsos Christianos, si quando late hoc acce-
 ptimus vocabulum, qui tamen idem debebant sentire : dum haud ab
 omnibus pacis conditiones, a Principe pacis oblatae, acceptantur, sed
 quamplurimi bello magis spirituali, quam pace delectantur, quamuis
 semet DEI hostes ac inimicos haud putent, nec id sibi persuaderi pati-
 antur : Cum tamen scire debebant & poterant, illos omnes, quicun-
 que

que in castra Satanæ transeunt, qui eundem sibi Ducem eligunt, eiusque mandatis promptissime morem gerunt, ac ductum ipsius sequuntur, qui sistunt membra sua arma iniustitiae, de vitio in vitium, de peccato in peccatum properantes, Rom. 6, 13. pace diuina haudquaquam, quamdiu in infelicissimo hoc statu persistunt, frui ac gaudere posse: Nam improbis nulla est pax, inquit Jehouah, Es. 48, 22. & 57, 27. Ad quam classem quilibet nostrum referendus, Ciues optimi, an scilicet illorum, qui pacem spiritualem bello praeferunt, quibus dulcius, magisque acceptum pacis, quam belli est nomen; an vero illorum, qui bellum paci anteponunt spirituali, omni quidem tempore omnino scrutandum nobis est, atque inquirendum sedulo, potissimum autem in hisce diebus festis, quos hodie denuo auspicamur, dum iterum illuxit, per DEI gratiam, dies ille, fidelibus omnibus exoptatissimus, desideratissimus, laetissimus, in cuius nocte praecedente, iam iam nato Salvatore nostro dulcissimo, vnico, coelestes Caduceatores, summo cum gaudio & tripudio optima noua Pastoribus Bethlehemiticis annunciantes, praecinendo praeiuerunt, illud, PAX IN TERRIS. Vnde pro officii ratione vobis quaedam meditanda propositurus, de pace singulari plane & incomparabili, quam Seruator noster per natiuitatem suam nobis conciliavit. Dico hanc pacem singularem plane & incomparabilem, quatenus in animo ac corde, dono hoc pereximio praediti Christiani deprehenditur durante bello, in medio hostium, & reuera quies in turbis est, de qua frustra gloriantur Politici. Vocat pacem hanc celeberrimus Gentium Doctor, exsuperantem omnem mentem, *ὑπερβαίνουσαν πάντα νουν* Phil. 4, 7. Et sane ratio sibi ipsi relicta nunquam haec conciliabit, pacem dari posse in ipso bello, & inter hostes, sunt enim haec apertissime contraria, sed sola fides haec capere potest. Equidem si quando casus hic dabilis, qui tamen saltem fingendus, quod existeret arx aliqua, propugnaculum vel munimentum plane inexpugnabile, nullo vnquam tempore, nulla vnquam vi, nullis vnquam modis occupandum, cui nil quicquam defuturum, tunc hostibus licet vndique cinctum, atque obsessum, de quiete tamen in turbis gloriaturi qui eam tenent, cum certo certius ipsis constaret, semet inexpugnabiles, esse. Quid ergo mirum, dum pace hac gaudens Christianus nouit, ubi arx haec, ubi propugnaculum & munimentum hoc plane inexpugnabile situm, quod nec hostes ceteroquin potentis-

simi, nec ipsorum insultus acerrimi, nec machinationes perpetuae ter-
 rorem ipsi incutere, nec pacem ipsius turbare valeant, Turris autem
 robusta est nomen Iehouae, quo accurrens iustus, in edito collocatur.
Proverb. 18, 10, In hac ipsa arce ac turri constitutus Reginus Propheta,
 laetus depraedicare poterat quietem suam in turbis, in haec erumpens
 verba: in pace simul cubo & dormio, cum tu Iehouah solus facias, vt
 secure habitem, *Pf. 4, 9*. quem tamen tunc temporis hostibus haud ca-
 ruisse, antecedentia satis docent. Eandem felicitatem adhuc hodie
 per DEI gratiam experiuntur, qui in pace illa spiritali, singulari plane
 & incomparabili constituti, quam Seruator noster per natiuitatem
 suam nobis conciliauit. Hi ipsi, quocunque respiciunt, siue dextror-
 sum, siue sinistrorsum, hostibus semet circumcirca cinctos, & norunt
 satis & sentiunt, quorum dux & antesignanus Princeps, ac Dominus
 huius seculi. Molitur hic omnibus modis pro posse ac nosse, quo pa-
 cem hanc spiritualem turbet, atq; tranquillitatem animi eripiat, peccata
 varia, transgressionem innumeras, iram diuinam, maledictionem Legis,
 sanctitatem & iustitiam Legislatoris summi, & quae sunt alia plura, ob-
 liciens; ast felix ille, qui hostem hunc humani generis sibi contrarium,
 qui eundem sibi inimicum persentiscit, cum exinde DEI semet amicum
 esse, sumissime concludere queat. Apprehendit in pace hac versans
 Christianus, clypeum fidei, quo & excipere, & extinguere potest igni-
 tas sagittas, & iacula mali illius, *Ephes. 6, 16*. & pax diuina quae exsu-
 perat omnem mentem, praesidio custodit cor ipsius, & mentem in Chri-
 sto IESV. Huius satisfactio ipsi reconciliationem plenariam, reconci-
 liatio ipsi remissionem omnimodam, remissio ipsi pacem ineffabilem
 conciliat: Postquam enim iustificatus est, ex fide pacem habet erga
 DEVM *Rom. 5, 1*. Iustitia praecedat, pax sequitur, in medio constitutus
 Christianus non potest non laetari, exultare, & in sinu gaudere, ma-
 chinationes Satanae frustraneas esse, semet autem consistere in latibulo
 Excelsi & in umbra omnipotentis indefinenter pernoctari, *Pf. 91, 1*.
 Et quidem hanc felicitatem summam debet Seruatoris sui natiuitati:
 Nisi enim Christus homo natus, & verbum caro factum, haud potu-
 isset pro hominibus mortem obire, nec sanguinem effundere: absque
 effusione sanguinis autem, nulla futura reconciliatio, nulla vnquam
 pax cum DEO speranda fuisset. Merito ergo Christianus, pacis coele-
 stis per fidem compos factus, gloriatur, o! coelestis pax, o! plus quam

pax

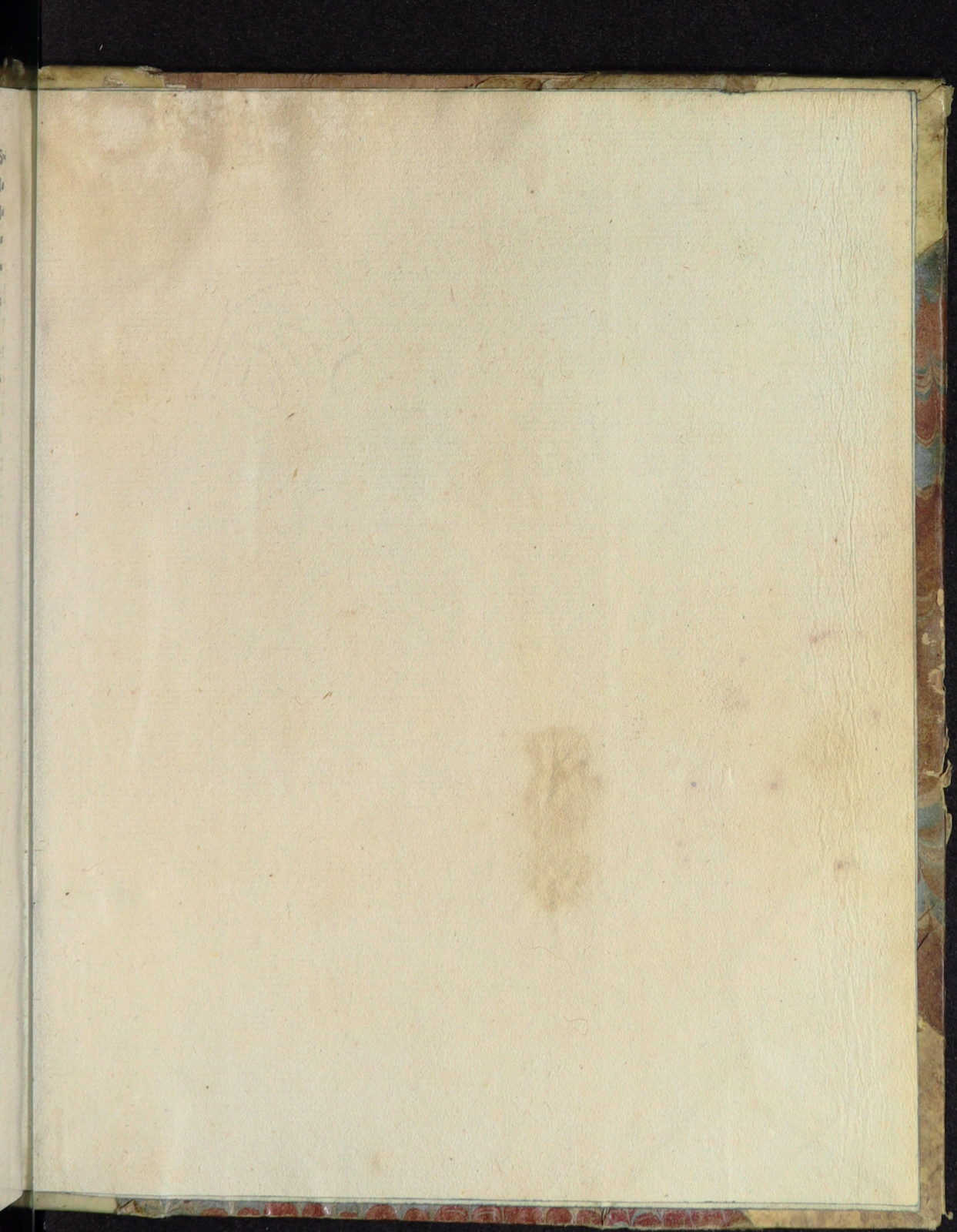
pax & amicitia, per quam nos inter nos, ac DEVS cum nobis confederati,
 conglutinati, & cuncti sumus. Ast dum cantat laetus in medio hostium
 spiritualium Christianus, pacem sentiens spiritualem, occurrit ipsi coetus
 illorum, qui pacem hanc turbaturi, turba malitiosorum atque improbo-
 rum hominum, qui Vasalli sunt Satanae, cui semet iuramento fidelitatis
 adstrinxerunt, quod fideles futuri Domino suo. Hi semet opponunt & di-
 ctis, & factis, & conatibus verorum Christianorum: Conuictis ipsos prosci-
 dunt, famam eorum sugillant, eosdem floccipendunt, pro insipidis, pro
 stupidis, pro ineptis, imo pro nihilo habent, ipsos rident ac despiciunt,
 bona ipsis eripiunt, ac maximopere eosdem laedunt. Vbi hic pax? Vbi-
 nam quies in turbis? Anne his, aliisque innumeris non obstantibus, tran-
 quillitas animi nihilominus salua, inuiolata, ac sarta tecta consistere potest?
 Vtique potest, per DEI gratiam, ac potentiam, quæ & in infirmitate va-
 lida atque efficax est. Si quaesieris, qua ratione, & quomodo? Respon-
 derem, dum nec iniuriae, nec conuicta, nec obiecta ignorantia & inspi-
 centia, nec contemptus, nec iactura bonorum, nec laesio, & quae sunt ge-
 meris huius alia, animum Christiani, quando hoc largitur Princeps Pacis,
 afficiunt, dum hic conuictus non solum de veritate diuina, sed & re ipsa
 experitur, quod DEVM diligentibus omnia cooperentur, & simul adiumen-
 to sint ad bonum, *Rom. 8, 28.* (quod ipsum aureum effatum Sp. S. rectius
 dixeris herbam veronicam, quam Icti clausulam salutarem libelli, vel eti-
 am panaceam quandam probatam, certissimam) quodque sine voluntate
 ac concessione Summi Numinis, nil quicquam ipsi accidere queat. Est
 haec iterum arx quaedam, turris, propugnaculum atque munimentum in-
 expugnabile, in quo secure dormit, vigilantibus hostibus suis, in quo lae-
 tus residet ac requiescit, circumcursitantibus hostibus suis, ac occasionem
 nocendi quaerentibus. Imo quod magis, loco vindictae, ad quam impel-
 lit Satanas, animus ipsius amore accenditur erga hostes suos, & erga illos
 qui ipsum laedunt, conuictantur, criminanturque, occasionem quaerens
 malefactoris benefacta reponendi. Idem de reliquis hostibus, qualescunque
 fuerint, imo & de calamitatibus publicis, belli, pestis, famis, aliisque,
 iudicium esto: quod scilicet in medio quoque calamitatum publicarum
 pax spiritualis, atque tranquillitas animi perduret. Anne ergo singularis
 plane & incomparabilis est pax, quam Seruator noster per natiuitatem
 suam nobis conciliauit? quatenus in animo & corde, dono hoc pereximio
 praediti Christiani, per gratiam Altissimi deprehenditur durante bello,

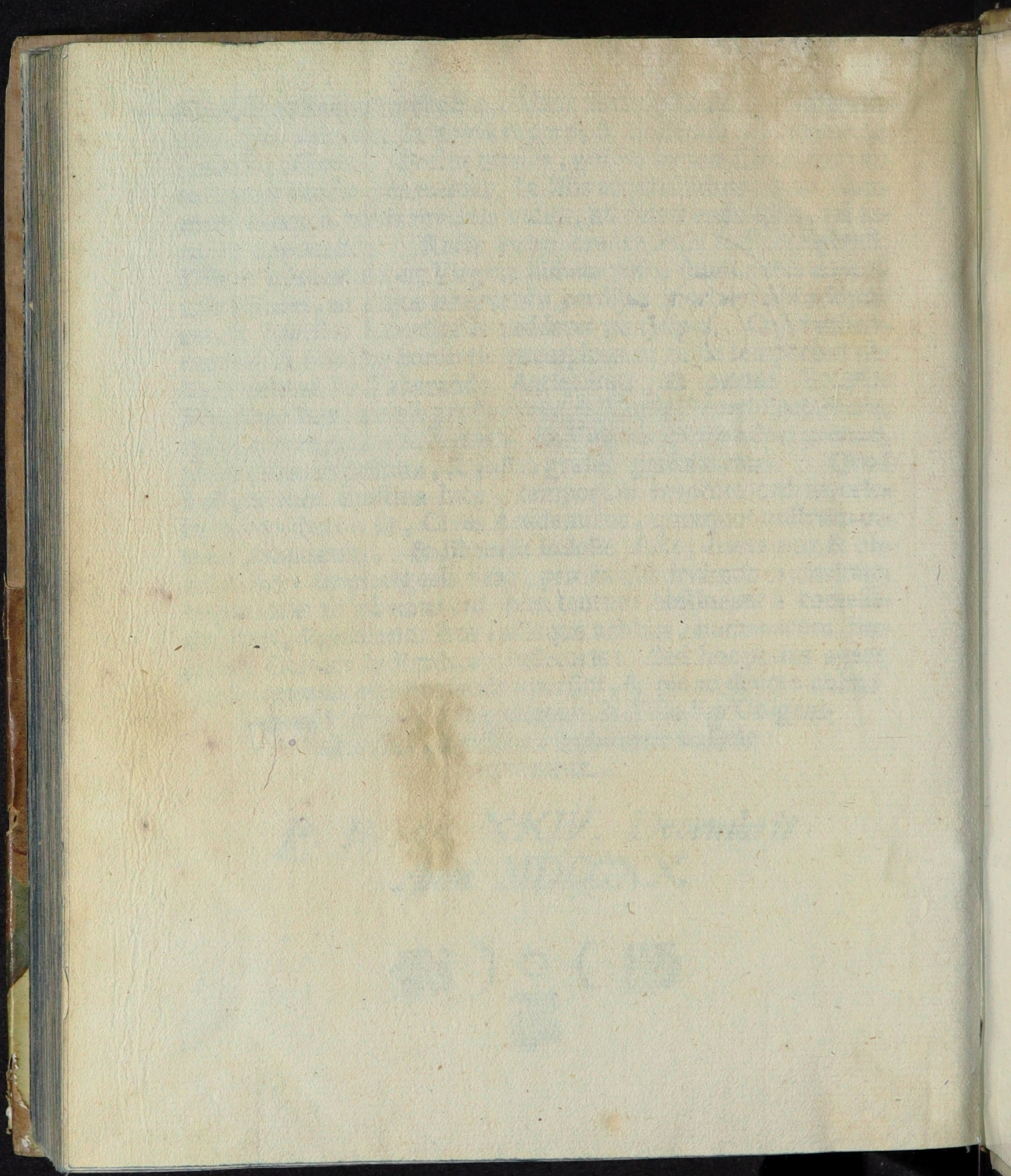
in medio hostium, & reuera quies in turbis est. Alius longe status eorum,
 qui vera fide destituuntur, & exinde quoque pace hac spiritali gaudere
 nequeunt. Nimirum, haud paucis contingit id, quod scriptor rerum ge-
 starum Alexandri M. refert de Arimaze Sogdiano, petram occupante, ac
 difficultate loci freto, superbe multa Alexandro respondente, imo pacis
 condiciones oblatas respuente, ac Cophen traditionem suadentem, abire
 iubente: postmodum tamen desperatis magis quam perditis rebus, in castra
 Alexandri descendente, qui verberibus affectum eundem cruci affigi iussit.
 Loquor de illis, qui vanam suam ac putatiuam fidem, in lingua saltem,
 ac ore haerentem, nec ad interiora vsque penetrantem, ac in nuda qua-
 dam persuasionem, & opinione consistentem, quam ipsi sibi concipiunt,
 nunquam autem per verbum Diuinum in corde ipsorum excitatam, loco
 arcis cuiusdam inexpugnabilis esse putant, ac peccatis licet proaereticis
 dediti, (i.e. talibus, quibus nuncium haud mittere volunt, dum nimium
 iisdem delectantur, adeoque quouis modo è numero peccatorum eadem
 eximere, defendere ac palliare conantur) amoris licet mundi, mundano-
 rumque immergi, *κινδοροί* & *φιλαργυροί* existentes, ac decalogum in-
 uersum factis suis exprimentes, vt in gratiam cum DEO redeant, & sa-
 lubrius consilium ineant, a Praeconibus & nunciis pacis, publice priua-
 timq; admoniti, superbe multa respondent, imo ipsos abire iubent, rident,
 atque reiciunt, semet prae illis sapere, & tales esse Christianos, quales
 in infirmitate hac dari, non autem fingi, ac pingi possint, praetextentes:
 postmodum tamen iram diuinam, maledictionem Legis, accusationemque con-
 scientiae in animo sentientes, desperatis magis quam deperditis rebus in ca-
 stra satanae descendunt, vbi aeternis traduntur cruciatibus. Est haec dece-
 ptio atque seductio huius myriotechnitae, quod omnia inuertat, ac sub-
 uertat. Pacem ac gaudium, quo delectantur Christiani, dulce dicit
 somnium, *φαιπασια*, vel etiam miseriam, melancholiam ac tristitia-
 am summam: bellum autem quod impii cum Iehouah gerunt, pacem,
 ac in pace libertatem auream vocat. At quicumque dictis impiorum,
 quicumque persuasionibus cordis sui, seposito verbo diuino, fidem ad-
 hibent, deceptos semet esse, in aeternum conquerentur. Nosmet au-
 tem, Ciues optimi, quibus animae salus curae est cordique, eo, assi-
 stente gratia diuina, allaboremus, vt certo certiores reddamur per ver-
 bum reuelatum, nosmet e numero illorum esse, qui vera illa, optima,
 singulari ac incomparabili gaudent pace, quam Seruator noster per na-
 tiuita-

tiuitatem suam nobis conciliauit. Est haec quoque exinde singularis plane, & incomparabilis, quia aeterna est, & vniuersalis. Vniuersalis, dum annunciat, & offertur omnibus, quibuscunque in terris degentibus hominibus, nemine excepto, nemine excluso, nisi quis se ipsum exceperit & excluferit. Est aeterna, quia Deus est aeternus, omni carens fine, proindeque illa, quae per fidem hic inchoata pax, in seculorum secula perdurabit, dum fideles in aeternum residebunt in caula pacis, & in habitaculis securissimis, atque in locis ad quietem tranquillissimis. *Esaï.* 32, 18. Ineuntur quidem in terris foedera pacis, prout vocantur, aeternae, nec tamen vlla est aeterna, nisi in sensu Politico: Vniuersalis autem pax terrena nunquam exspectanda. Anne ergo pax haec singularis plane & incomparabilis, quam Christus per natiuitatem suam nobis conciliauit? Est praeterea talis exinde, quod laesus ac victor primus de pace cogitet. Rarius haec imo rarissime inter homines deprehenduntur, quod victus simulque laedens, quamdiu aliquid virium sibi superesse sentit, reconciliationem pacemque petat: Victor autem laesusque, honori suo nimium quantum detracturus, si quando pacem victo, laedentique offerret, quin potius condiciones pacis a victis, ac laedentibus instanter, instantius, instantissime petendae, ac submisse efflagitandae. Quam miseri vero nos futuri, nisi singularis plane & incomparabilis haec esset pax. Quisnam enim hominum sibi ipsi relictus, vnquam reconciliationem ab offenso Numine petiturus, cum ne quidem in viribus nostris mere naturalibus positum, vt pacem quae offertur acceptemus, vel etiam nosmet summum Numen offendisse agnoscamus, sed ad hoc gratia Altissimi omnino opus, qua prosequitur, fugientem, & in inuitos quoque beneficia confert, ac ingratos. Merito ergo pax haec depraedicanda & extollenda. Singularis tandem est, & incomparabilis haec pax, (cuius, ne Programmatis fines excedam, delineationem saltem qualemqualem exhibeo, plura meditationi vestrae relinquens) dum laesus plus restituit laedenti, quam antea pacem initam habuit, tenuitque. An casus hic vnquam in terris dabilis sit, & in instrumento pacis reperiatur, illis qui notitiam historiae Politicae profitentur, diiudicandum relinquo: ad minimum rationi hoc absonum, & cupiditati innatae, fines regni in quantum fieri potest ampliandi, plane contrarium videtur. De pace autem hac nostra spiritali hoc asseri potest. Cum sanctitate enim atque iustitia, quam per fidem saluificam totam & perfectissimam possidemus, quae diuina plane est, sancti-

tas illa atque iustitia ante lapsum primis parentibus connata, haud comparanda, nec aequanda, conferendaque. Plura quae adhuc adduci possent, paci huic spiritali, cum pace terrena communia, v. g. quod in illa quoque deprehendatur amnestia, satisfactio, iniuriarumque praesentium & futurarum compositio, vt hac vice omittam. Vnicum adhuc restat, Ciues optimi, quod palmarium est, atque primum, vt quemlibet sibi ipsi in diebus hisce festis, ac per totum vitae decursum, Iudicem constituam, alias quidem suspectum, nec legitimum, sed inhabilem, in conscientiae autem foro, quod itidem singulare, eo minus reiiciendum, quo magis de occultis etiam iudicare potest, an scilicet annuntiatio haec pacis singularis plane & incomparabilis, omnibus & singulis practice aeq; grata, aeq; accepta, aequae iucunda. Vbi quidem certissimum, contraria iuxta se posita, eo magis elucescere, neque desiderium pacis esse posse, quando turbae haud praecesserunt, nec molestias belli, huiusque incommoda gustarunt homines. Prout enim quam maxime, quoad effectum, inter se differunt, ex relationibus aliorum audiuisse, vt & in historiis ac descriptionibus rerum gestarum legisse, quot calamitates, quot miseriae cum bello coniunctae, arctissimeq; connexae, & expertum esse haec omnia suo exemplo, suisque oculis vidisse, maximoque cum dolore ac damno sensisse. Ita quoque quam maxime inter se differunt, quam singularis plane sit & incomparabilis pax, quam Seruator noster per natiuitatem suam nobis conciliauit, ex aliorum relationibus audiuisse, quae tamen sunt & manent mancae & mutilae, vt & in Codice Sacro legisse, quatenam dulcedines, quales delectationes, quanta oblectamenta cum eadem coniuncta, arctissimeque connexa, & expertum esse haec omnia, & oculis fidei per verbum reuelatum vidisse, maximoque cum gaudio sensisse. Tunc enim omnino cum Regina Arabiae in haec erumpendum verba, mutatis paululum mutandis *Reg. 1, 6. seqq.* vera, imo verissima sunt Saluator optime, dulcissime, quae audiui de pace tua singulari plane & incomparabili, quam & mihi per natiuitatem Tuam conciliaisti, nec vnquam talia mihi concipere potuissem, nisi oculis hisce fidei vidissem, & ecce, ne minima quidem dulcedinis eiusdem verbis exprimi possunt. Beati illi, imo terque quaterque beati, qui pace hac fruuntur. Ipse autem DEVS pacis sanctificet nos totos, & integer noster Spiritus, & anima, & corpus inculpate in aduentum Domini nostri IESV Christi conferuentur. Fidelis est qui vocauit nos, qui etiam id efficiet, dummodo haud ipsi obicem posuerimus.

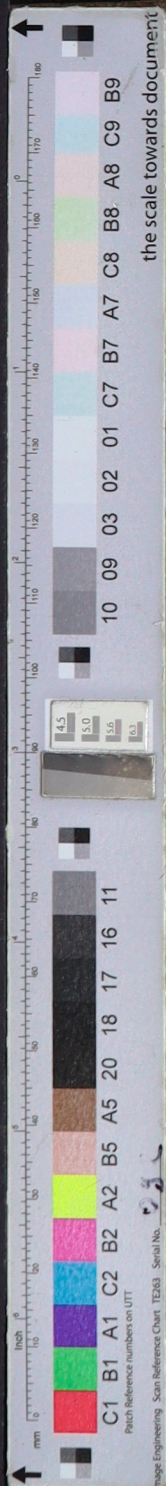
P. P. Sub Sigillo RECTORATVS ser. I. Natiuitat. Christi, Anno 1713

Est haec quoque exinde singularis plana est, & vniuersalis. Vniuersalis, dum quibuscunque in terris degentibus hominibus excludo, nisi quis se ipsum exceperit. Deus est aeternus, omni carens fine, hic inchoata pax, in seculorum seculum residebunt in caula pacis, & in locis ad quietem tranquillissimis. *Esaï.* foedera pacis, prout vocantur, aeterni nisi in sensu Politico: Vniuersalis agnoscenda. Anne ergo pax haec singularis Christus per natiuitatem suam nobis inde, quod laesus ac victor primus deestissime inter homines deprehenduntur, in diu aliquid virium sibi superesse sentiat: Victor autem laesusque, honori, si quando pacem victo, laedentique pacis a victis, ac laedentibus instantendae, ac submisce efflagitandae, nisi singularis plane & incomparabilis hominum sibi ipsi relictus, vnquam reue petiturus, cum ne quidem in viris positum, vt pacem quae offertur ac summum Numen offendisse agnoscani omnino opus, qua profequitur beneficia confert, ac ingratos. *Mea* a & extollenda. Singularis tandem pax, (cuius, ne Programmaticis fines qualemqualem exhibeo, plura meditatus plus restituit laedenti, quam ante.

An casus hic vnquam in terris dabi periat, illis qui notitiam historiae in relinquo: ad minimum rationi hoc res regni in quantum fieri potest amplius. De pace autem hac nostra spiritali hoc inique iustitia, quam per fidem saluifidemus, quae diuina plane est, sanctitas